

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Rysunki niepotrzebne

– wizualne urealnienie przedmiotów i zjawisk nieistniejących.

Konfrontacje z warsztatem twórczym

Rozprawa dotycząca „Rysunków niepotrzebnych” podejmuje próbę redefinicji pojęcia rysunku poprzez kategorię niepotrzebności – pozornie marginalną, a jednak wysoce produktywną poznawczo i artystycznie. Wychodząc od założenia, że rysunek nie musi spełniać funkcji użytkowej, informacyjnej ani reprezentacyjnej, lecz może służyć jako narzędzie spekulatywne, ontologiczne i eksperymentalne, skonstruowano ramy dla nowej, rozszerzonej koncepcji praktyki rysunkowej.

„Rysunek niepotrzebny” został ukazany jako medium pośredniczące między wyobraźnią a bytem, zdolne do uruchamiania procesów urealniania zjawisk i przedmiotów nieistniejących, hipotetycznych, fikcyjnych lub fantomatycznych. W centrum analizy znalazły się relacje między wiedzą a widzeniem, istnieniem a przedstawieniem, kreacją a dokumentacją. Praca wykazała, że rysunek, mimo braku użyteczności w klasycznym rozumieniu, może pełnić rolę spekulatywną – konstytuując alternatywne byty i porządki.

Rozdziały poświęcone ontologii oraz warsztatowi twórczemu pokazały, że rysunek niepotrzebny nie jest negacją projektowania czy wiedzy technicznej, lecz ich przekroczeniem w kierunku przestrzeni wyobraźniowej. Zaprezentowane strategie twórcze unaocznily, że rysunek może funkcjonować jako narzędzie konstruowania światów możliwych, nie zaś tylko odwzorowywania realnych.

Finalnie, praca ta stanowi zarówno refleksję teoretyczną, jak i zapis praktyki – wieloletniej konfrontacji z rysunkiem jako narzędziem nie tyle przedstawiania świata, ile jego wymyślania. Otwiera tym samym pole dla dalszych badań nad relacją między rysunkiem a bytem, percepcją a ontologią, wyobraźnią a wiedzą.

2.07.2025

Stachowiak

Summary of the dissertation

Pictures Unneeded

- visual realization of things and phenomena inexistent. Confrontations with the creative workspace.

The dissertation concerning the 'Pictures Unneeded' attempts to redefine the concept of drawing through the category of redundancy - seemingly marginal, and yet cognitively and artistically highly productive. On the assumption that a drawing doesn't need to serve a functional, informational, nor representative function, but can be used as a speculative, ontological, and experimental tool, a new framework was constructed to accommodate the expanded concept of drawing practice.

'A picture unneeded' has been presented as a medium between the imagination and the being, capable of starting processes of realisation of phenomena and things inexistent, hypothetical, fictional, or phantomatic. Relations between knowing and seeing, being and depicting, creating and documenting lie at the heart of the analysis. The dissertation has demonstrated that drawing, despite its redundancy in the classical understanding, may serve a speculative role - constituting alternative beings and orders.

The chapters on ontology and the creative workshops have shown that the picture unneeded isn't a negation of design or technical knowledge, but their transcendence into the direction of imaginative space. The creative strategies presented in the dissertation have made it clear that drawing might function as a tool for creating possible worlds, not only reproduce the real ones.

Ultimately, the work represents both a theoretical reflection, as well as a record of practice - many years of confrontation with drawing as a tool of not only reproduction of the world, but rather its imaginative creation. It therefore opens the field for further research on the relation between drawing and being, perception and anthology, imagination and knowledge.

2.07.2025

Stachowiak